

EĞİTİM HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Büyüklerimizden Masallar Yarışması

İYİLİK CÜCELERİ

Sonnur OKUR

iyilik ile gönüllere
DOKUN

İYİLİK CÜCELERİ

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde; develer tellal iken pireler berber iken, az git, uz git, dere tepe düz git... Ayder'den ötede Anzer'e varmadan, aşağısı Kavrun yukarısı Kaçkar, Zilkaleyi aşınca, İyidere'yi geçince, nenem çaylıkta lale sümbül biçerken, dedem derede odun yüklerken, siz deyin eski zamanlarda biz diyelim yeni zamanlarda, bütün işleri kolaylaştıran, kimselere muhtaç olmayan, birbirlerine iyilik yapan halkın yaşadığı bir ülke varmış. Bu ülke sır dolu bir geceden sonra bu duruma gelmiş. Gelelim bu ülkenin bu duruma gelmesine vesile olan sır dolu geceye...

Büyük mü büyük, güzel mi güzel bu ülkede yalnızca cüceler yaşarmış. Bu cüceler yardımsever cücelermiş. O yüzden adları "İyilik Cüceleri" imiş. Küçük olmalarına bakmaksızın Allah'ın yardımı ile bütün işlerin üstesinden gelirlermiş. Bu cüceler o kadar küçükmüş ki nasıl desem kazların kedilerin boyları bile onlardan daha büyükmüş. Kıyafetleri küçük mü küçük, ayakları minik mi minik, çocukları tırnak kadarmış. Bu ülkede mutlu mesut yaşarken cücelerin en büyüğü, bilge olanı, "Neden başkalarına da iyilik yapmayalım ki!" demiş ve bütün cüceleri toplayarak bu kararını bildirmiş. Bu karara diğer cüceler de saygı duymuş "İyilik yap iyilik bul", "Veren el alan elden üstündür", "Tebessüm etmek sadakadır" hadislerinden yola çıkarak başka insanlara da iyilik yapmaya, onları mutlu etmeye karar vermişler.

İyilik Cüceleri Küçük olmalarına rağmen büyük işleri kolaylıkla başarılmış. Nerede yardıma muhtaç birileri varsa onlara yardıma gider dertlerine derman olurlarmış. Yardımsever cüceler en sonunda ise bir eve mektup bırakıp giderlermiş. O zaman İyilik Cücelerinin o diyara uğradıkları anlaşılırmış. Gel zaman git zaman yardımsever cücelerin ünleri diğer ülkelere de nam salmış. Taa "Yarım İşler Ülkesi"ne kadar ulaşmış. Yardıma ihtiyacı olan bir ülke varmış ki işleri hep yarım kalır, işleri bir türlü bitmezmiş. Her işleri yarım kaldığından işleri hiç yolunda gitmezmiş. Bütün insanları mutsuzmuş. Cüceler toplanıp bu ülkeye gitmeye karar vermişler. Düşünmüşler taşınmışlar sonunda kibrit kutusundan kendilerine taşıtlar yapmışlar. Taşıtlarını sürececek küçük fareleri de alarak yola koyulmuşlar. Birlikten kuvvet doğar deyip hep birlikte yola çıkmışlar. Cüceler ülkesi adeta boşalmış. Az gitmişler uz gitmişler, dere tepe düz gitmişler. Çayır çimen geçerek, arpa buğday biçerek, soğuk sular içerek, altı ay bir güz gitmişler. Bir de arkalarına bakmışlar ki daha bir arpa boyu kadar yol gitmişler. Günler ayları, aylar yılları kovalamış ama hiç pes etmemişler. Allah'a güvenmişler. Nihayet gidecekleri ülkeye tam yaklaşmışken gelmişler bir dere kenarına... Bir de ne görsünler, dere güldür güldür akıyor, tozu dumana katıyor, kibrit kutusundan yaptıkları taşıtları dereye ıslanıp dağılacak! Dereyi geçmek için denemedikleri yol düşünmedikleri plan kalmamış. Dere o kadar coşmuş ki karşıya geçmek neredeyse imkânsızmış. Dere kenarında konaklayıp ne yapacaklarını düşünmeye karar vermişler. Allah'a dua etmekten başka bir çare bulamamışlar. Başlamışlar Allah'a gece gündüz dua etmeye. Allah kerimdir deyip yalvarmaya... Yiyecekleri gittikçe azalmış, yorgun düşmüşler ama yine de cüceler dua saatlerini hiç aksatmamışlar... Hiç pes etmemişler... Allah, başkalarına iyilik yapmak için yola çıkmış cücelerin dualarını kabul etmiş. Yanı başlarında duran ceviz ağaçlarına karga sürüsünü göndermiş. Kargaların düşürdüğü cevizleri toplamışlar. İçlerini yiyip doymuşlar, kabukları ile de kendilerine gemi yapmışlar. Allah'ım sen ne büyüksün, her şeye kadirsün diye şükretmişler.

Yardımsever, İyilik Cüceleri cevizden yaptıkları gemilere binip derenin karşısına geçmeyi başarmışlar. Allah'ın izni ile güle oynaya sevine sevine yollarına devam etmişler. Sonunda gelmek istedikleri yardıma muhtaç ülkeye ulaşmışlar. Onlardan habersiz ülke halkı sıkıntılı sıkıntılı işlerini düşünme dursun, İyiliksever Cüceler kimseye görünmeden ülkenin dört bir yanına dağılmışlar. Girmedikleri köşe bakmadıkları ev kalmamış. Bütün kasabayı dolaşmışlar. Kimlere nasıl yardım

edeceklerine karar vermişler. Akşam olmuş kasabanın insanları mışıl mışıl uykuya dalmış. Gecenin sessizliği ve karanlığı etrafı sarmış.

İyilik Cücelerinin sözü geçen en büyüğü bilge cüce, hepsini bir ıslıkla alana toplamış. Onlardan gruplar halinde evlere dağılmalarını, bu evlerde ne kadar eksik, yarım, bitmemiş iş var ise onları tamamlamalarını söylemiş. İyilik Cüceleri büyük cücenin sözünü tutmuşlar. Besmeleyi çekip hemen işe koyulmuşlar. Bütün evlere dağılmışlar. Gruplar halinde dükkânlara, iş yerlerine girmişler. Pastanelerde en güzel pastaları yapıp vitrinlere yerleştirmişler... Fırıncının ekmeklerini pişirmişler... Oyuncakçıda yapılmamış oyuncakları yapıp raflara dizmişler... Çocuklar sevin sin diye kırık dökük oyuncakları tamir etmişler... Ayakkabıcıdaki eski ayakkabıları tamir etmişler, terzinin dikilmesi gereken kıyafetlerini dikmişler, evlerin çatılarının onarmışlar, sokakları süpürmüşler, evleri dağınık olanları yerleştirmişler... Hatta yemeği olmayan evlerin yemeklerini yapmışlar... Bahçelerdeki mahsulleri toplamışlar... Bulaşıkları, çamaşırları yıkayıp asmışlar. Daha neler neler yapmışlar... Saymakla bitmez bu iyilik Cücelerinin yaptıkları... Besmeleyle başladıkları bütün yarım işler bitmiş. En sonunda yine büyük cücenin bir ıslığı ile alanda toplanmışlar. Büyük olan bilge iyilik Cücesi cücelerine emekleri için teşekkür etmiş. Artık ayrılma vakti geldiğini söylemiş. Hiç yorgunluk hissetmemişler çünkü Allah onlarla berabermiş. Son olarak uyuyan bütün çocukların yüzüne de birer tebessüm kondurmuşlar. Yardımsever cüceler en sonunda yine bir eve mektup bırakıp ayrılmışlar. Bu mektup Allah'ın izni ile bütün işlerinin kolaylaşacağını anlatan bir mektupmuş. İyilik Cücelerinin mektubu şöyle bitiyormuş; "Yaptıklarımızı yiyin, diktiklerimizi giyin, oyuncaklarınızla oynayın, mutluluk içinde yaşayın, gezin, eğlenin, güzel geçinin..."

İyilik Cücelerin bütün uğradığı ülkeler bu mektuptan sonra hep mutluluk içinde yaşamış. Yardımsever cüceler ülkelere geri dönmek için yola koyulmuşlar. Geldikleri bu zorlu yolları aynı yöntemlerle ama bu sefer içlerinde mutluluk, huzur ve iyilik yapmanın sevinci ile ülkelere geri dönmüşler. Sabah uyanan halk kalktığında yapılan tüm bu işlere çok ama çok şaşırılmış. Gözlerine inanamamışlar. Buldukları mektubu bütün halka okumuşlar. İyiliksever Cücelerin bu ülkeyi de ziyarete geldiklerini anlamışlar. Belki karşılığınız umuduyla her yerde İyilik Cücelerini aramışlar. Ama onların başka ihtiyaç sahiplerine yardım etmek için çoktan yola koyulduklarını anlamışlar. Bütün işleri artık Allah'ın izni ile kolaylaşmış. Hiçbir işleri yarım kalmamış. Bu sır dolu geceyi bir ömür boyu unutmamışlar, nesillerden nesillere anlatmışlar... Allah'a çokça şükür etmişler. İyilik Cücelerinin mektupta söylediği gibi birbirleriyle iyi geçinmişler. İyilik Cüceleri ise başka ülkelerde yardıma muhtaç insanlara iyilik yapmak için yeni serüvenlere devam etmişler. Yılmadan, bıkmadan, yorulmadan hiç durmamışlar... Yıllar geçtikçe iyilikleri ile bütün gönüllere dokunmuşlar. Gittikleri ülkelere ayrılrken, ülkenin bütün çocuklarının uyurken yüzlerine birer tebessüm kondurmayı da unutmamışlar...

Gökten üç elma düşmüş: biri bu masalı anlatana, biri bu masalı dinleyenlere biri de iyilik yapıp gönüllere dokunan bugünün iyilik cücelerine olsun...